

ส่วนที่ ๔

ศักยภาพของท้องถิ่น

การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลไชยมงคล ในแผนการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามแนวทางแผนพัฒนาตำบล ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗) ที่ผ่านมานั้นการสร้างความเจริญให้ท้องถิ่น ทั้งในด้านความจำเป็นพื้นฐาน ในการดำรงชีวิต ด้วยการกระจายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะ ถนน ไฟฟ้า และท่อระบายน้ำและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม ถึงแม้ว่าที่ผ่านมามีสัดส่วนในด้านการพัฒนาเน้นด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าด้านคุณภาพชีวิตก็ตามแต่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนภายในท้องถิ่น

จากผลการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลไชยมงคล ได้สร้างความเจริญและความสะดวกสบายในการบริการสาธารณะ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ สังเกตได้จากการสอบถามจากประชาชนภายในท้องถิ่น และข้อร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งเป็นกรอบแนวทางการพัฒนา โดยควรที่จะกำหนดสัดส่วนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิตและด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่กันในสัดส่วนที่เหมาะสมต่อไป

๔.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

๓.๑.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพ การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลไชยมงคล

เทศบาลตำบลไชยมงคล ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านคุณภาพชีวิต

- มีขนาดกลาง และอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน ทำให้รับทราบปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

- มีเส้นทางสัญจรไป-มา ด้วยความสะดวกอยู่ห่างจากตัวเมืองไม่มาก อีกทั้งมีลักษณะที่ตั้งเชื่อมต่อระหว่างอำเภอ จำนวนสองอำเภอ และตั้งอยู่บนถนนทางหลวงสาย ๓๐๔ ซึ่งเป็นเส้นทางหลัก ในการสัญจร-ไปมาและขนส่งสินค้าระหว่างภูมิภาค

- มีสถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษา (ถึงมัธยมศึกษาตอนต้น) จำนวน ๒ แห่ง สามารถรองรับการให้บริการทางการศึกษาแก่เยาวชนในตำบลได้พอเพียง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๑ แห่ง เพื่อรองรับการอนุบาลเด็กก่อนวัยเรียน

- มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไชยมงคล จำนวน ๑ แห่ง สามารถให้บริการด้านสาธารณสุข

- มีการบริหารงบประมาณคล่องตัว สามารถบริหารจัดการด้านงบประมาณได้เอง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบล มีอิสระในการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาตนเอง เพื่อตอบสนองความเดือดร้อนของประชาชน

- มีเทศบาลตำบลที่มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

- มีการประสานร่วมมือระหว่างเทศบาลตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่

- สถานที่ตั้งอยู่ไม่ห่างไกลจากจังหวัด และสามารถรองรับการขยายตัวของเมืองและการลงทุน

- ผู้บริหารมีนโยบายในการบริหารงานชัดเจน ครอบคลุมการบริการสาธารณะทุกด้าน

- ผู้บริหารได้มาจากการเลือกตั้งมีเอกภาพในการทำงาน มีอิสระในการบริหารจัดการสภาเทศบาลตำบล มีความเข้มแข็งในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน

- มีการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการของเทศบาลตำบล เพื่อรองรับภารกิจและหน้าที่ ตามสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ทำให้การบริหารงานของเทศบาลตำบล สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

- ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ และผู้ปฏิบัติงาน มีการประสานงานกันและมีระดับความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้บริหารสามารถสั่งงานและสั่งให้แก่งานแก่ผู้ปฏิบัติงานได้ทันที และผู้ปฏิบัติงานสามารถรายงานการปฏิบัติงานแต่ผู้บริหารงานได้ เช่นกัน ปลัดเทศบาลตำบล และหัวหน้าส่วนสามารถตัดสินใจแทนผู้บริหารได้ในบางกรณี เพื่อลดขั้นตอนในการให้บริการแก่ประชาชน

(๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- การขยายตัวทางชุมชนไม่กระจายทุกพื้นที่ ชุมชนที่อยู่หนาแน่นก็ยิ่งหนาแน่นเป็นกระจุกขึ้นเรื่อยๆ และชุมชนที่ห่างไกลก็ยิ่งกระจายตัวน้อย เกิดการเลื่อมล้ำทาง ด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันมาก

- ขาดระบบการจัดการด้านผังเมือง การกำหนดเขตในการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน ตลอดจนมาตรฐานในการใช้ประโยชน์ที่ดิน

- เป็นสังคมชุมชนกึ่งเมือง ไม่สามารถรวมกลุ่มกัน เพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

- บางส่วนเป็นชุมชนบ้านจัดสรร ขาดการให้ความร่วมมือกิจกรรมชุมชน

- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

- ผู้ปกครองขาดความมั่นใจสถานศึกษาในพื้นที่นำลูกหลานไปศึกษา

สถาบันการศึกษาในเมือง

- นักการเมืองท้องถิ่นยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของตนเอง และขาดจิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร

- การบริหารงานเกี่ยวกับระบบน้ำประปา ยังไม่มีประสิทธิภาพและคุณภาพน้ำที่ยังไม่ได้มาตรฐาน

- ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วนร่วมหรือไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

- งบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด ไม่สามารถตอบสนองปัญหาความต้องการได้หมด เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านคุณภาพชีวิต ซึ่งต้องใช้งบประมาณดำเนินการมาก และเกินศักยภาพของเทศบาลตำบล

- การบริหารงานยังเป็นระบบอุปถัมภ์เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน การกระจายงานยังไม่ีประสิทธิภาพทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดแรงจูงใจในการทำงานและไม่ทุ่มเทให้กับงานอย่างเต็มที่

- บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ กับปริมาณงานที่มากขึ้น

- ขาดการพัฒนาความรู้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง

- ขาดระบบการติดตามและประเมินผล และการตรวจสอบภายในที่มีคุณภาพ

- ประชาชนขาดความเข้มแข็ง ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองและบริหารจัดการในชุมชนได้

- ผู้นำท้องถิ่น และตัวแทนประชาชนยังมีความขัดแย้งกัน รวมถึงปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น

(๓) โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดนครราชสีมา สามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

- มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- หน่วยงานภาครัฐ และภาครัฐวิสาหกิจในพื้นที่ จำนวน ๕ แห่ง ให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

- รัฐบาลจัดสรรงบประมาณสู่ท้องถิ่นมากขึ้น

- มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่ภาคอีสานหลายจังหวัดผ่าน และสามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ

- มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยรัฐขนาดใหญ่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งอยู่ใกล้เคียง และมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ทำให้ธุรกิจบ้านจัดสรรบ้านเช่าขยายตัวอย่างรวดเร็ว

- เทศบาลตำบลไชยมงคล สามารถพัฒนาการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น

(๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- มีความแตกต่างทางฐานะและสังคม ระหว่างชุมชนเดิมกับชุมชนบ้านจัดสรร
- มีปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ปัญหาจากภาวะที่เกิดขึ้นในประเทศและทั่วโลก เช่น น้ำมันแพง โรคระบาด

การก่อการร้าย การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง มีผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น

- เศรษฐกิจชุมชนไม่ดี การส่งเสริมและพัฒนาไม่ทั่วถึง ขาดความต่อเนื่อง
- รัฐบาลถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะหน้าที่ แต่ไม่ถ่ายโอน

บุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะด้านและไม่ถ่ายโอนงบประมาณ

- ปัญหาภัยธรรมชาติ

๔.๒ การประเมินผลกรนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมาภายใต้แผนพัฒนาเทศบาลตำบลไชยมังคผล พ.ศ. ๒๕๕๔ ในการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติเชิงปริมาณไม่เป็นไปตามแผนที่ควร เนื่องจาก มีแผนงานโครงการและ กิจกรรมในแผนพัฒนาตำบลประจำปีมาก และมีรายได้ทั้งที่เทศบาลตำบล จัดเก็บเอง ส่วนราชการอื่นๆ จัดเก็บให้และเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมีจำกัดไม่เพียงพอแก่ การบริหารให้เป็นไป ตามแผนพัฒนา ทำให้ ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนแต่ส่วนหนึ่งก็สามารถแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนให้ประชาชนได้พอสมควร ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนา ๒๕๕๕		ผลดำเนินงาน ๒๕๕๕		ร้อยละโครงการ	ร้อยละงบประมาณ
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ		
๑.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๖๕	๕๐,๙๘๘,๑๕๐	๑๐	๓,๗๑๒,๖๙๙	๑๕.๓๘	๗.๒๘
๒.ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม	๓	๓๕๐,๐๐๐	-	-	-	-
๓.ด้านสาธารณสุข	๑๕	๔๕๐,๐๐๐	๓	๓๕๖,๑๖๕	๒๐.๐๐	๘๑.๒๑
๔.ด้านสวัสดิการสังคม	๑๕	๕,๐๘๔,๐๐๐	๑	๑๕๙,๔๐๐	๗.๑๕	๓.๖๕
๕.ด้านการศึกษา	๒๓	๒,๗๗๕,๖๖๐	๑๑	๑,๙๓๕,๓๘๙	๔๗.๘๒	๖๙.๗๒
๖.ด้านเกษตรกรรม	๒๔	๑,๑๓๕,๐๐๐	๙	๑๓๗,๔๕๕	๓๗.๕๐	๑๒.๑๑
๗.การส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม	๑๐	๓๘๐,๐๐๐	๔	๑๗๓,๑๐๖	๔๐.๐๐	๔๕.๕๕
๘.ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๗	๓๗๐,๐๐๐	๒	๖๖,๘๖๕	๒๘.๕๗	๑๘.๐๗
๙.การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพ	๔๐	๒๔,๙๙๗,๕๐๐	๑๘	๗,๑๒๖,๗๐๗	๔๕.๐๐	๒๘.๕๑
๑๐.การกีฬาและนันทนาการ	๑๖	๖๓๐,๐๐๐	๒	๔๙,๘๙๕	๑๒.๕๐	๗.๙๒
๑๑.การพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	๙	๖๘๐,๐๐๐	๑	๔๐,๐๐๐	๑๑.๑๑	๕.๘๘
๑๒.การพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ	๖	๕,๕๒๐,๐๐๐	-	-	-	-
รวม	๒๓๒	๙๒,๗๕๐,๓๐๐	๖๑	๔,๑๙๖,๓๑๙	๑๐๐	๑๐๐